

ІНВЕСТИЦІЇ: ПРАКТИКА ТА ДОСВІД

№ 9 травень 2010 р.

У НОМЕРІ:

Теорія інвестицій

Бова Т. В.

Державна політика створення сприятливих економічних умов до інвестування в інновації 3

Новицька Т. А.

Формування ефективної інвестиційної політики України з використанням позитивного досвіду інших країн світу 6

Коваль Н. В.

Обґрунтування величини дисконтної ставки для розрахунку прогнозової ефективності інвестиційних проектів в Україні 9

Лендел М. А., Мигoliniць М. І.

Оцінка інвестиційної привабливості підприємств Карпатського регіону 14

Галаган Д. В.

Ринок нерухомості як різновид інвестиційного ринку 19

Бетехтін О. В.

Особливості розвитку інвестиційного консалтингу в Україні 22

Кривак А. П.

Інвестиційні джерела реалізації секторальних пріоритетів в Україні 24

Цеслів О. В., Клімов О. О.

Розробка інвестиційної програми телекомунікаційної фірми в умовах ризику 28

Інновації та розвиток

Дацій О. І.

Інституційні зміни як основа подолання суперечностей інноваційного розвитку 32

Любімов В. І.

Механізм державного програмування інвестиційно-інноваційних процесів в економіці України 35

Загальні питання економіки

Березянюк Т. В.

Напрями реформування законодавчого регулювання корпоративного сектора у розвинених ринкових країнах 38

Пісьмаченко А. М., Васильєва В. Г., Яковенко І. В.

Сучасні інформаційні технології обліку та аудиту в управлінні підприємством 43

Ніпорко Н. І.

Історія розвитку вибіркового методу 48

Баріда Н. П.

Оцінка вартості застави як складова системи управління кредитним ризиком банку 52

Майба В. В.

Ресурсна політика комерційних банків: аналіз динаміки та структури 56

Царенко О. В.

Рейнжиніринг малого бізнесу як засіб реалізації цільової стратегії інноваційного розвитку легкої промисловості регіонів 62

Криклій В. А.

Становлення і розвиток недержавних пенсійних фондів на ринку фінансових послуг України 66

Олійник Т. І.

Аналітична оцінка процесу відтворення основних засобів аграрних підприємств на основі економічної моделі 71

Механізми державного управління

Жовнірчик Я. Ф.

Ресурсне забезпечення місцевого і регіонального розвитку 75

Королюк Ю. Г.

Основні аспекти прикладного використання поняття "потенціал" як цільової категорії регіонального управління 78

Дмитренко Г. В.

Державне управління в контексті ефективності використання бюджетних коштів, виділених на соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи 82

Кондрашов О. М.

Проведення цілеспрямованої загальнодержавної економічної політики в промисловості 86

Алейнікова О. В.

Національна агропродовольча система як об'єкт державного регулювання 90

Ветвицький Д. О.

Політика комплексного моніторингу якості життя населення України з урахуванням екологічних факторів 94

Застрожнікова І. В.

Інституціональні основи формування аграрної політики 96

Макаренко І. О.

Напрями державної кластерної промислової політики 99

Федько О. А.

Резерви поліпшення здоров'я населення засобами управлінського впливу на формування сучасної культури самозбереження з урахуванням трансформації життєвих цінностей 103

УДК 351.82

Т. В. Бова,

к. е. н., доцент, докторант, Донецький державний університет управління

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВ ДО ІНВЕСТУВАННЯ В ІННОВАЦІЇ

Проаналізовано причини низької інноваційної активності господарюючих суб'єктів у державі. Обґрунтовано особливості інноваційно-інвестиційної діяльності в умовах трансформаційних перетворень.

The reasons of low innovative activity of being subjects in charge are analysed in the state. The features of innovative-investment activity are grounded in the conditions of transformation transformations.

Ключові слова: державна політика, інноваційна модель, інноваційно-інвестиційна діяльність, національна економіка, управління, формування.

ВСТУП

Розвиток національної економіки України неможливий без швидкого впровадження у виробництво новітніх технологій, засобів механізації і автоматизації, будівництва автоматизованих заводів і навіть галузей промисловості. Інноваційна діяльність держави повинна спрямовуватися саме на досягнення цієї мети. Тому постає завдання розробки інноваційної моделі розвитку національної економіки, яка буде сформована на основі аналізу закономірностей здійснення інвестицій інноваційного спрямування. Тут слід врахувати фактори, що мотивують інвестора до інновацій, і вже на цій основі розробити пропозиції щодо прискореного впровадження досягнень сучасної науки і техніки у виробництво.

Як засвідчує більшість українських дослідників, успішна макроекономічна інноваційно-інвестиційна діяльність держави в сучасних умовах глобалізації світової економіки багато в чому забезпечується високими темпами інноваційного розвитку науково-технічного і виробничо-технологічного потенціалів, а також високим рівнем конкурентоспроможності національної наукової продукції на світовому ринку.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

На сучасному етапі розвиток інноваційної сфери в Україні можна охарактеризувати як такий, що не відповідає світовим тенденціям. Саме тому останнім часом серед українських науковців активізувались дослідження, пов'язані з інноваційно-інвестиційними процесами.

Численні роботи таких вітчизняних науковців, як О. Амоша, В. Антонюк, Ю. Бажал, О. Волков, Л. Гаман, А. Гальчинський, В. Геєць, А. Гречан, М. Денисенко, А. Землякін, М. Крупка, Микитюк, І. Лукінов, В. Осецький, А. Пересада, В. Семіноженко, В. Федоренко, А. Чухно та багатьох інших свідчать про актуальність даної проблематики.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

— проаналізувати причини низької інноваційної активності господарюючих суб'єктів у державі;
— обґрунтувати особливості інноваційно-інвестиційної діяльності в умовах трансформаційних перетворень.

РЕЗУЛЬТАТИ

У радянський час науково-технічне забезпечення виробництва здійснювалося із централізованих джерел і не відчувало гострого дефіциту коштів. На потреби наукового пошуку виділялися значні інвестиції з державного бюджету, а, крім того, байдужі до прибутковості госпрозрахункові державні підприємства мали спеціальні статті витрат на подібні цілі та із задоволенням їх виконували, оскільки невикористані кошти просто могли бути вилучені державою. Однак таке централізоване планування, хоча й направляло кошти на інновації, виявилось нездатним визволити капітал із традиційних виробництв. У результаті сформувалася виробничо-технологічна багатукладність, що спричинила структурну кризу.

Централізовані та децентралізовані джерела зник-